

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Kristuksen Taivaaseen astumisen päivä, 14.5.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Korotettu Herra
Alttarikynttilöitä	Valkoinen
Päivän Psalmi	6 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 47:6–9, (Luterilaisia virsiä sivu 371)
Epistolateksti	Daniel 7:13–14
Evangeliumi	Apostolien Teot 1:1–11
	Johannes 17:24–26

Virret

Alkuvirsi	110	Polvistu eteen Herrasi
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi	107	Oi Jeesus, yksin
Uhrivirsi	424	Maan ääriin asti
Ehtoollisvirret	744, 737	Karitsan kiitos, Kuolemaa Herran Jeesuksen
Päätösvirsi	840	Soi lauluni kiitosta

Kollehtarukous

Herra Jeesus Kristus! Me kiitämme sinua siitä, että olet meidän tähtemme kärsinyt katkeran ristinkuoleman ja voittanut kuolemallasi perkeleen ja kaiken pimeyden vallan. Nyt kun olet palannut kirkkauteesi, sinä puhut puolestamme Isän oikealla puolella. Vaikuta meissä, että seuraamme sinua elämässä ja kuolemassa, että kerran saisimme olla sinun kanssasi kirkkaudessa iankaikkisesti. Amen.

Saarnateksti Johannes 17:24–26

Saarnan aihe Taivasikävä

Saarnatekstin maisema

Jumalan valtakunnassa mikään ei jää kesken: Jumalan Poika, Jeesus, syntyi ihmiseksi, kun ”**Pyhä Henki tule neitsyt Marian päälle, ja Korkeimman voima varjosi hänet.**” (Luukas 1:35) Kesken ei jäänyt sielujemme lunastus siinäkään, kun Jeesus kuolinhetkellään huusi ristillä ”**se on täytetty.**” (Johannes 19:30) Sielujemme autuuden asia meni eteenpäin, kun enkelit Kristuksen ylösnousemusaamuna sanoivat haudalle tulleille ”**ei Hän ole täällä.**” (Luukas 24:6) Jeesuksen työ jatkui, kun Hän siunatessaan opetuslapsia ”**erkani heistä, ja Hänet otettiin ylös Taivaaseen.**” (Luukas 24:51) Kaikki toteutui juuri niin kuin oli kirjoitettu Vanhassa Testamentissa ja niin kuin oli välttämätöntä sielujemme autuudeksi. Sen sijaan meidän ihmisten elämässä kaikki jää jollakin tapaa kesken tai keskeneräiseksi. Sen tähden Kristuksen Taivaaseen astumisen päivä on aina ollut kirkolle erityinen juhla, koska Jumalan Sanan lupaukset suurenmoisella tavalla täyttyvät. Kirkko on pitänyt tätä pyhää hyvin tärkeänä jo

alkuvuosisadoista asti. Kirkkoisä Krysostomos (k. 407 jKr.) puhui *"ristiinnaulitun Vapahtajan ihanasta ja loistavasta Taivaaseen astumisen päivästä."*

Jeesus puhui Isälleen rukouksessa: **"Isä, kirkasta Sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka Minulla oli Sinun tykönäsi, ennen kuin maailma olikaan."** (Johannes 17:5) Hän jatkaa: **"Isä, Minä tahdon, että missä Minä olen, siellä nekin, jotka Sinä olet Minulle antanut, olisivat Minun kanssani, että he näkisivät Minun kirkkauteni, jonka Sinä olet Minulle antanut, koska olet rakastanut Minua jo ennen maailman perustamista."** (Johannes 17:24) Hyvin yksinkertaisin sanoin Jeesus puhuu ajasta, jolloin maailmaa ei vielä ollut, mutta jolloin Hän oli Isän tykönä. Jeesus puhuu kirkkaudesta, joka Hänellä tuolloin oli Taivaassa. Jeesuksen kirkkaus oli kuitenkin salattu Hänen maan päällisen vaelluksensa aikana. Herramme sanat siis tekevät tyhjäksi kaikkien huikentelijoiden ajatukset maailmasta, joka olisi syntynyt sattumanvaraisesti alkuräjähdyksestä. Jeesuksen sanat myös muistuttavat meitä, että **"uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on luotu Jumalan Sanalla., niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä."** (Heprealaiskirje 11:3) Herramme sanat vakuuttavat Jumalan suvereenin luomistyön ja sen, että pelastuksen lahja omistetaan uskolla, jonka **"alkaja ja täyttävä on Jeesus."** (Heprealaiskirje 12:2) Jätä Jumala ulos sielustasi ja ajatuksistasi, niin sinulla ei ole mitään tarkoitusta elämässä. Torju Jeesuksen lahjoittama usko, niin sinulla ei ole mitään kahvaa lukituksessa ovesa, ja jätät pelastuksen oven ulkopuolelle pimeyteen. Kiellä Kristuksen jumaluus ja samanvertaisuus Isän ja Pyhän Hengen kanssa, niin et näe mitään Jumalan pelastuksen tekoja. Mutta kasteessa ja Jumalan lahjoittamassa uskossa sinulla on kaikki, koko Jumalan armo ja rakkaus.

1 Jumalan työ ei jää koskaan kesken (Johannes 24–26)

Jumalan työ ei jää koskaan kesken. Kun ajattelemme aina luomisesta ja syntiinlankeemuksesta asti, läpi Aabrahamin ja patriarkkojen elämän, Israelin kansan vaiheet luvattuun maahan, pakkosiirtolaisuuden vuosikymmenet ja viimein Jumalan Pojan sikiämisen neitsyt Marian kohdassa, emme voi kuin hämmästellessä katsoa, että mikään Jumalan töistä ei ole jäänyt kesken. Isän Jumalan varjelus Pojan maanpäällisessä elämässä niin, että Hän kaikista tappoyrityksistä huolimatta läpi julkisen toimintansa, varjeltui ja toimitti pelastuksen työn aina siihen asti, kun oli aika toimittaa verinen uhri ristillä, eikö tämä ole Jumalan ihme. Hän kuoli ja Hänet haudattiin, nousi kuolleista ja Hänet otettiin ylös Taivaaseen astumiseen asti; mikään asia ei jäänyt kesken. Rakas ystävä, tämä on lohdukseksi sinulle, joka näet monia rasitteita ja murheita elämässäsi; saat **"varmasti luottaa siihen, että Hän, joka on aloittanut teissä / sinussa hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka."** (Filippiäiskirje 1:6)

Historiassa on paljon kertomuksia ihmisistä, jotka ovat koettaneet löytää kemiallisen menetelmän, jolla valmistaa kultaa, joka kuitenkin on Jumalan luoma alkuaine. Kemiallisia kokeita tehdessään he ovat uhranneet siihen kaiken omaisuutensa, ja lopulta ovat kuolleet rutiköyhinä. Myös tänä päivänä miljoonat ihmiset koettavat rikastua ja moni menettävät katoavien aarteiden tavoittelussa senkin, mikä heillä on. Samoin on myös ajallisen kunnian ja ihmissuosion kanssa; ihmiset tavoittelevat kunniaa, kauneutta, mainetta ja ihmisten suosiota hinnalla millä hyvänsä, mutta kuinka moni menettääkään näissä riennoissa koko elämänsä. Kaiken katoavan, rikkauden, kunnian, maineen ja suosion tavoittelijatkin saavat lopuksi todeta, että kaikki jäi kesken, ja kaikki myös menetettiin. Mutta näin ei ole Kristuksen lahjojen kanssa: Jumalan ei jää työtään kesken, ja Kristuksen Taivaaseen astuminen kruunaa yhdessä Hänen toisen tulemisensa kanssa kunniassa Hänen työnsä vääjäämättömän toteutumisen kuolemattomien ihmissielujen autuudeksi. Mutta ei myöskään

Jumalan tuomio jää kesken jumalattomien eli Kristuksen sovitustyön hylkääjille: **"Sillä Sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti."** (Roomalaiskirje 9:28)

2 Jeesus tahtoo meidät Taivaaseen (Johannes 17:24–26)

Oletko koskaan ajatellut, että Jeesus haluaa sinut Jumalan Taivaaseen: **"Isä, Minä tahdon, että missä Minä olen, siellä nekin, jotka Sinä olet Minulle antanut."** (Johannes 17:24) Meidän taivaskaipuumme on usein kovin laimea ja olemme kovasti kiintyneitä tähän maailmaan, mutta sinun Lunastajallasi Jeesuksella on väkevä tahto, että sinäkin kerran olisi Taivaassa, Paratiisissa. Miksi Jeesus tahtoo, että sinä pääsisit Taivaaseen? Koska Taivas on iankaikkisen elämän paikka: **"Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti."** (Psalmi 16:11) Taivaassa ei ole enää syntiä, ei rangaistusta, ei murhetta eikä kipua eikä itkua, vaan iankaikkinen ilon Isän Jumalan yhteydessä Karitsan veren kautta. Herra Jeesus tahtoo meidät Taivaaseen, koska Hän tietää, että täällä maan päällä me joudumme kantamaan oman syntisen luontomme raskautuksia; täällä ajassa pahat ajatukset, synnin himot ja perkeleen hyökkäykset tahtovat usein musertaa meidät, ja sydämiimme tulee kiusaavia ajatuksia siitä, mahtaako Herra minut aivan hyljätä, kun lankea toistuvasti samoihin helmasynteihini. Rakas ystävä: juuri siksi Herrasi Jeesus on tullut sinun kaltaiseksesi, Jumalan Poika syntynyt ihmiseksi, että Hän olisi uskollinen Ylimmäinen Pappisi ja Paimenesi; Hän on ollut kaikessa kiusattu niin kuin sinäkin ja siksi Hän yksin voi sinua auttaa. (Heprealaiskirje 2:17–18)

Jeesus tahtoo sinun Taivaaseen, koska Hän haluaa näyttää sinulle sen kirkkauden, joka Hänellä oli jo ennen maailman perustamista. Niin kuin ihminenkin haluaa tulla muistetuksi arvokkaassa asussa ja ryhdyssä, moninkertaisesti merkityksellisemmällä tavalla Herramme Jeesus tahtoo, että me kerran näemme Hänet siinä kirkkaudessa, mikä Hänellä oli ennen maailman perustamista. Se tulee olemaan kaikille Jeesusta rakastaville niin ihmeellinen ja iloa tuottava hetki, etteivät varmaankaan kyyneleet koskaan lakkaa vuotamasta silmistämme hämmästyksestä ja riemusta, miten Hän, Jumalan iankaikkinen Sana, saattoi jättää Taivaallisen kirkkauden ja tulla keskellemme synnin ja turmeluksen maahan. Mutta varmasti suurin liikutuksemme aihe tulee olemaan se, että näemme Jeesuksen kärsimyksen jäljet, ristin haavat, ne, joista syntiemme velka on maksettu vuodatetulla verellään. Silloin käsitämme uskossa ja näkemisessä, että Jeesus **"on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojen kautta me olemme parannetut."** (Jesaja 53:5)

Jeesus tekee Isän nimen meille tunnetuksi; Hän tekee sen pyhän Raamatun Sanan saarnassa, ripissä ja ehtoollisessa. Kun Jeesus sanoo: **"Minä olen tehnyt Sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla Sinä olet Minua rakastanut, olisi heissä ja Minä olisin heissä"** (Johannes 17:26), tarkoittaa Hän Sanan ja sakramenttien ympärille kokoontuvaa seurakuntaa. Isän Jumalan tunteminen ei tapahdu missä tahansa, vaan siellä, missä Herra itse **"siunaa Siionin ravinnon runsaasti, ja sen köyhät leivällä ruokkii."** (Psalmi 132:15) Rakkaat ystävät, te olette tänään tulleet paikkaan, jossa Jeesus tekee Isän Jumalan rakkauden teille tunnetuksi; täällä annetaan syntejä anteeksi, julistetaan evankeliumia ja Jeesus antaa ruumiinsa ja verensä aterian meille. Herra Jeesus Kristus jakaa verisen uhrinsa hedelmät pyhässä ehtoollisessa. Hän taluttaa meidät kädestä pitäen, viikosta viikkoon, messusta toiseen, viimein Taivaaseen kotiin. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa